

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacramentis, Mille Sexcenti Errores, Vaniloqvia, Et Cavillationes

Miletus, Vitus

Mogvntiae, 1593

VD16 M 5205

De Ministro Sacramentorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30094

De Ministro Sacramento-
rum.

216. **Q**uemlibet hominem baptizatum, Ministrum esse Sacramentorum. *Communis error omnium.* At si omnes Ministri, qui ergò & ubi ministrandi? Quid est, quod Apostolus ait, *Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei?* An Apostolus discrimen agnoscit, inter homines laicos & Ministros legitimos? Ex Kemn. in 2.º
part. Exam. d.
pag. 31.
1.º Cor. 4.

217. Lutherum non sensisse, quod illi tribuunt Pontificij, quemlibet Christianum promiscuè, sine legitima vocatione, posse vel debere sibi arrogare, vel usurpare, ministerium verbi & Sacramentorum. *Kemnit.* At verba Lutheri de Instit. Ministr. ad Pragens. de Clauib⁹ hæc sunt: *Cessent hominum mendacia, Claves sunt totius Ecclesie, & cuiuslibet membri eius, tam iure quàm usu & omnibus modis: Et in eod. libr. Sacerdos præsertim in nouo testamento non fit, sed nascitur, non ordinatur, sed creatur, nascitur in Baptismo. sunt q. prorsus omnes Christiani Sacerdotes.* Et de Abrog. Miss. ann. 27. *Scripturis firmabimus, legitimum illud & vnicum verbi ministerium esse commune omnibus Christianis, sicut & Sacerdotium & Sacrificium.* Similia habet plurimis locis aliis. De Capt. Bab. cap. de Ord. Et in art. à Leone X. damnatis, art. 13.

218. Lutherum, vel stertentibus etiam Pontificiis, contra Anabaptistas ex verbo Dei monstrasse, neminem sine peculiari & legitima vocatione, etiam si sit doctissimus, debere sibi usurpare ministerium verbi & Sacramentorum. *Kemnitius loco cit.* At verba Lutheri allegata longè sonant aliud. Sed neq; necesse erat, id ex verbo Dei monstrare, cum per Magistratus id nulli vnquam licuerit vel liceat. Neq; status quæstionis est, de usu & Exercitio potestatis, sed de ipsa potestate. An scilicet, qui libet potestatem habeat administrandi Sacramenta, cæterasq; functiones Ecclesiasticas, siue permittatur, siue non permittatur à

H   Magi-

Millesexcenti Errores,

Magistratu Politico. Apostoli siquidem non modo à nullo vocati sunt magistratu, sed ab eo ferro flammaque ne exercerent, quam à solo Deo potestatem acceperant, prohibiti, quod utique non fecissent, si vocationem legitimam à magistratu pendere quoquo modo existimassent. Nec ergò Creatione, nec baptizati-
one, nec secularis magistratus vocatione, legitimi verbi & Sa-
cramentorum constituuntur Ministri.

219. Legitimam Ministrorū vocationem eam esse, quan-
do à Magistratu Politico vocantur. Verum hoc pacto non tam
Caluiniāni, quàm Lutherani, cæteriq; Pseudoministri & sedu-
ctores legitimi essent ministri: An & Pontificij sine Magistratus
permissione ministerium exercent?

220. Pontificios illam solam legitimam agnoscere vocati-
onem & constituere, quæ in regno Pontificio, mitris, rasuris &
vincturis Episcoporum & Monachorum arrogatur. *Kemnit.* At
si capillatis & capellatis, lardoque magis & Smigmate, quàm
Chrysmate, perunctis, talem potestatem arrogant ipsi, cur mi-
tratis & Chrysmatis derogant? an maiorem habent intonsi, quàm
detonsi, comati quàm rasi potestatem?

De priuat. Mis.
& unct. Sacerdo.

Diabolicā Mis-
sam Lutherus nō
refugit,

221. Etiam ipsum Diabolum, ministrum esse posse Sacra-
mentorum, dummodo formam seruet & institutionem Christi.
*Ego enim (inquit Luther.) non dicam, quod Papistæ dicunt, nullum
Angelum, nec Mariam quidem consecrare posse, sed econtra dico, si Dia-
bolus ipse veniret, & ego postea resciscerem, Diabolum ita irrepisse in offi-
cium pastoris Ecclesiæ, in specie hominis, vocatum ad prædicandum, & pu-
blice in Ecclesia docuisse, baptizasse, celebrasse Missam, & absoluisse à pecca-
tis, & tali munere functum esse iuxta institutionem Christi, tum cogeremur
fateri, Sacramenta non ideo esse inefficacia, sed verum baptisma, verum E-
uangelium, veram absolutionem, verum Sacramentum corporis & san-
guinis nos accepisse?*

Fortè remunerationis & gratiarum actionis loco hoc of-
ficium & Ministerium Lutherus Diabolo detulit, quia ei, vt
Missam abrogaret, præcipuum Christianæ religionis mysteri-
um, auctor fuit. Sed quomodo hæc doctrina cohæret cum illa,
quam

quam (vt paulo antè) Lutherum, etiam stertentibus Pontificiis, contra Anabaptistas vindicasse Kemnitiuſ ſcribit, neminem niſi legitime vocatum, pro legitimo miniſtro eſſe agnoſcendum? Num legitime vocatus & baptizatus eſt Diabolus? Num vlla Conuentio Chriſti ad Belial? Num Chriſtus diſpenſationem myſteriorum ſuorum aliis aliquando commiſit, quàm hominibus?

2. Cor. 6.

222. Non uſq; aded videri debere abſurdum, Diabolum exercere miniſterium verbi & Sacramentorum, cum & Judas, & alia membra Diaboli, idipſum poſſint exercere: Sacramentorum enim inſtitutionem & efficaciam, non pendere vel prouenire à bonitate miniſtri, ſed à ſolo Deo. Verùm aliud eſt malos homines, aliud miniſterium exercere Diabolum. Etſi enim inſtitutio, efficaciaq; Sacramenti à bonitate vel malitia miniſtri, non pendet, eorum tamen legitima adminiſtratio, hominem, non aliam exigit creaturam, hominibus enim non angelis vel Diabolis dictum eſt: *Hoc facite in meam commemorationem. Quoſcunq; ligaueritis, &c. Euntes docete & baptizate, &c.* Itaque baptiſmus à Diabolo collatus, nullus eſt, quantumuis formam & inſtitutionem ſeruet: Memorabile verò vel potius mirabile auditu eſt, quod Miſſam à Diabolo celebratam non refugiat Luth. cum eam ipſam, auctore Diabolo, abrogarit?

Matth. 26.

Matth. 16.

Marc. 16.

223. Etiam mulieres miniſterium verbi & Sacramentorū exercere poſſe. *Luth. in Art. à Leone X. condemnatis.* Cum Apoſtolus nec loqui quidem mulieri in Eccleſia permittat: ſi tamen apud ipſos parū refert, quis miniſterium verbi & Sacramentorum exerceat, per nos licet, vt quoniam Eccleſiæ Catholicæ ritum, miniſteriumq; & ordinem omnem confundant, mulieribus Cathedras ſuas, aliasq; functiones eccleſiaſticas, committant, maiorem fortaiſis gratiam verbi, & concurſum habebunt populi, quàm ipſorum mariti miniſtri. Quod ſi baptizare mulieribus permittitur, neceſſitate tantummodo exigente, non alia ratione, permittitur.

1. Cor. 14.

Millesexcenti Errores,

224. Veram Sacramentorum administrationem non requirere ullam ministri intentionem, sufficere, si iuxta formam & institutionem Christi dispensentur. *Kemnit. Luth.* Quali ipsa institutio Christi, intentionem excludat ministri, sine qua nec humanae quidem actiones consistunt.

225. Sufficere intentionem suscipientis Sacramentum, quamuis minister nullam habeat. *Luth. loc. cit.* sed hac ratione Baptismus etiam, à Simia vel Diabolo collatus, reitendus non esset.

226. Adeò nullam requiri intentionem, ut etiam iocularis sufficiat & mimica. *Luth. Caluin. in Antith. Concil. Sess. 7. can. 11.* At hoc non est ministrare, sed subfannare Sacramenta. Quoi sum ergo tot tantisq; sumptibus conquiruntur & conducuntur Ministri? cum passim habeantur histriones & mimi?

227. B. Athanasium per iocum baptizasse pueros, nec tamen fuisse rebaptizatos. *Kemnit. Luth. de Miss. priuat.* Cum (ut ex historiis liquet Ecclesiasticis) catechumenos, & vera, quamuis puerili intentione, baptizauerit. *Ruffin. lib. 10. cap. 14. Sozom. lib. 2. cap. 16. Niceph. lib. 8. cap. 40.*

Philip. 1. 228. Apostolum Paulum non requirere, quod verbum Dei bona intentione praedicetur, dummodo praedicetur, parum ergò referre, qua intentione Sacramenta ministrentur, dummodo iuxta formam & institutionem ministrentur. *Luth. in Assert. 12.* Sed aliud est longè nulla, aliud mala intentione ministrari. Intentione requirimus, bonam absolutè necessariam non dicimus.

229. Si Sacramenta penderent ab intentione Ministri, incertum futurum, verumne Sacramentum quis perceperit & percipiat, necne, quandoquidem de intentione alterius certus esse possit nemo, atq; ita perituram quietem & consolationem conscientiarum. *Kemnitius.* Conscientiam sibi faciunt homines isti de intentione, cum nullam faciant de legitima ministrorum vocatione & Ordinatione, sine qua nec Minister quidem, aut ministerij legitimus vsus esse potest, colantes (ut inquit scriptura) culicem, & deglutientes camelum. Itaq; magis de Vo-
catione

Matth. 23.

eratione & Ordinatione suorum, quàm de intentione aliorum solliciti esse deberent. Propter intentionem verò nullus adhuc, (quod sciam) in desperationem abiit, sufficit enim certitudo moralis & humana.

230. B. Augustinum non ausum fuisse definire, Num per iocum collatus Baptismus, sit efficax. *Kemnit.* & addit, *Augustinum pro solita sua modestia noluisse definire.* Sed Augustinus causam addit, cur definire noluerit, quod nullo adhuc generali, vel Regionali Concilio res illa esset definita: *Kemnitius* verò & *Lutherus*, pro solita ipsorum modestia, contra omnes Augustinos & Concilia intentionem nullam requiri definiunt, requiri enim non tam Tridentinum definiuit, quàm Concilium Florentinum. Exigua sanè modestia, audacter & pertinaciter asserere, quod nemo asserere ausus fuit, nisi Concilio aliquo assereretur & definiretur.

231. Innocentium Quartum (teste Angelo in summa) ad veritatem Sacramenti non requirere, quod minister gerat in mente facere, quod facit Ecclesia, dummodò formam seruet & institutionem. *Kem. pag. 33.* At Innocentius addit, quod *Kemnitius* omittit: *Dummodo intendat Baptizare.* Intentionem ergo requirit, tametsi non eam necessario, quam Ecclesia respicit, ut intendat in particulari finem & effectum Sacramenti, quem Ecclesia intendit, sufficere autem, quod intendat baptizare.

232. Lombardum & Scholasticos dissentire inuicem de Intentione Ministri, quosdam enim (ut Alens.) non requirere aliam, quàm faciendi, quod Christus fecit & instituit: alios vero, (ut Gabrielem) requirere intentionem etiam finis. *Kemnit.* An ex hoc ipso non satis liquet, intentionem qualemcunq; requiri? nisi enim in hoc omnes consentirent, de modo non dissentirent. *Kem.* verò cum suis expeditam habet viam, ut id totum neget, cuius modum explicare nescit, quæ si directa esset via, per eam Scholastici quoque incessissent.

233. Nullam prorsus intentionem requiri, vel requirere, esse Sententiam certam, simplicem & veram, quæque præbeat

conscientiis firmam, vtilem, & necessariam consolationem. *Kem. pag. 34.* Omnino putà: quia Kemnitius est Minister & Superintendens verbi Domini, verbum autem Domini manet in æternum, & non mentitur. Conscientiam sibi faciunt homines de culice colando, camelum deglutiendo: Aliter verò senserunt Patres, aliter Concilia, aliter Theologi, aliter Scholastici, aliter omnes vbiuis gentium Christiani.

Maub. 23.

DE SACRAMENTO BAPTISMI.

Ex Kemn. in 2. 234. part. Examin. d pag. 39.

Baptisma Ioannis verum fuisse Sacramentum, sicut est Baptisma Christi. *Kemnit. Heshus. tit. 16. err. 1.* Sed si verum fuit Sacramentum, quomodo duo tantum esse Sacramenta contendunt, Baptisma Christi, & Cœnam? An Baptismus Ioannis baptismus est Christi? An ad Sacramentum propriè dictum, opinione eorum (vt supr.) non requiritur, vt institutionem habeat in nouo testamento? An habet baptisma Ioannis? Neq; enim Christum instituisse legimus. *235.* Baptisma Ioannis non fuisse diuersum à baptismo Christi. *Philip. in Loc. ann. 58.* Sed si idem; quomodo non Christi sed Ioannis baptisma dicitur?

256. Baptisma Ioannis, non Christi, sed Ioannis dici, propter ministerium eius. Sed hac ratione etiam baptisma Christi, Baptisma deberet dici Petri vel Pauli, cum & hi sint ministri baptismatis Christi.

Actorum 19.

236. Ioannem baptizasse in nomine Trinitatis, Patris & filij, & Spiritus sancti. *Centur. 1. lib. 2. cap. 6.* At quo Scripturæ vel Patrum testimonio? quin in nomine venturi baptizasse non obscure innuit scriptura, cum ait, Ille baptizabat, docens credere in eum, qui venturus est.

237. Baptisma Ioanniseandem habuisse vim & efficaciam cum Baptismo Christi. *Philip. Calum. lib. 2. cap. 15.* Sed si eandem